

XV. Uj rendes tagokul felvétetnek: Maroscsányi Béla műszaki díjnok, ajánlja Röhrich Márton; Papp Béla erdőakadémiai hallgató, ajánlja Vadas Jenő.

XVI. Jelen jegyzőkönyv hitelesítésére Belházy Emil és Máday Izidor választmányi tagok kéretnek fel.

K. m. f.

Horváth Sándor,
titkár.

Bedő Albert,
alelnök.

Hitelesítésül:

Belházy Emil.

Máday Izidor.

Lapszemle.

A tenyészet megindulásának mesterséges elhalasztása tavaszi ültetésre szánt csemetéknél. A mariabrunni erdészeti kísérleti állomásnak jelen füzetben ismertetett kísérletei (I. „Az ültetés idejének befolyása a csemeték fejlődésére“ czim alatt a 444. és köv. oldalakon) remélhetőleg eloszlatják — legalább a lucz és erdei fenyőre nézve — azokat a kétségeket, melyek a tavaszi vagy őszi ültetési idő előnyössége tekintetében eddig fennállottak és egyszersmind az őszi ültetéssel szemben a tavaszi ültetésnek számos előnyét világosan s indokoltan kimutatják.

Hazánkban, a hol épen az ültetés talál nagyobb mérvű alkalmazást, kiváló fontossággal bír annak ismerete, hogy az ültetés nagyobb sikerrel az évnek melyik szakában fogatosítható? Kétségtelen ugyanis, hogy már a folyó vágások gyors és sikeres felújítására nagy gondot kell fordítanunk, mert különben a felújítás soká elhuzódik, a mi növedékvesztéssel jár és drága utánpótlásokra kényszerít. Ehhez járul még az a sajnós körülmény, hogy alig van erdőgazdaság honunkban, a hol régi mulasztások következtében ilyen pótlások meglehetősen nagy mértékben ne terhelnék az erdőgazdaságot. E mellett a többnyire gyorsan elgyomosodó tarvágásoknál s még inkább a már benőtt régebbi vágásoknál az ültetés ideje már azért sem lehet közömbös, mert, mint a fentebb jelzett közlemény kimutatja, épen ettől függ leginkább, hogy az ültetést követő években a csemeték milyen növekvésnek indulnak, pedig az körülmény, hogy a csemeték 10 cm-es vagy, mint az őszi

ültetésnél, csak 5 cm-es hajtást fejlesztenek s hogy vajjon a vastagsági növekvés teljes, vagy az ültetés által felényire szorul-e, mindenesetre fontos tényezője a sikernek.

Mindenki elismeri ezt, a ki gyomlepte s 5—10 éven át pótolgatott s mégis hiányosan felujult vágásokban látta azokat az elnyomorodott lucz csemetéket, melyek törzsecskéje a fű és gyom nyomása alatt néha szinte csudásan zeg-zugos növést vesz. Mint-hogy a tavaszi ültetés siettetí a növekvést, s a csemete csucshajtása gyorsabban tulszárnyalja a gyomot és szára hamarább megerősödik, ennélfogva az elnyomástól inkább ment maradhat, mivel a hó sulya alatt földre terülő gyomok már nem teperhetik maguk alá.

Ámde az elismert igazságok gyakorlati kivitele elé gyakran számos külső akadály gördül. Ilyen pl. a tavaszi ültetési időszaknak több körülmény miatt gyakran kevés időre szoruló rövidege. Magashegységi erdőgazdaságainkban néha száz meg száz hold ültetendő be évenkint korábbi tulhasználatok és sikertelen erdősitések következtében, de a talaj fagyos volta miatt a munka legfeljebb április közepén kezdhető meg, ha ugyan esetleg beálló késői havazás a munkát még későbbre nem odázza el; május közepén pedig már annyira fejlődésnek indultak a csemeték, hogy kiültetésük nem tanácsos (t. i. a rügypikkelyek teljes szétnyílása után); másutt meg május elején a munkásnép már otthagyja az erdősitést és saját földjét látja el, úgy, hogy a rendelkezésre álló munkások csekély száma az ültetés egy részének elhalasztására kényszerít bennünket; nem bírván elég munkát teljesíteni a megfogyott munkaerővel a tavaszt követő száraz idő beállta előtt.

Különösen fontos itt az a körülmény, hogy a tavaszi melegek a szabadban levő csemetékben hamar megindítják az életműködést, a nedvkeringés megindulását pedig csakhamar követi a rügyek megduzzadása, a rügypikkelyek szétnyílása, minek megtörténte után az ültetés sikere hovatovább kisebb mértékben remélhető.

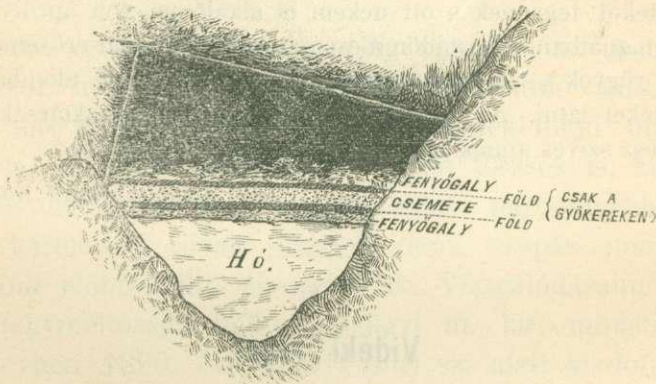
Annál nagyobb örömmel kell fogadnunk a tavaszi erdősitési időszak meghosszabbítását czélzó azon eljárást, melyet Kožešnik főherezegi erdőmester, kinek már egy általánosan ismeretes és kitünően bevált ültetési módot is köszönhet szakunk, a „Centralblatt für das gesammte Forstwesen“ folyó évi februári

füzetében közöl, azoktól a gyakori panaszoktól indítatva, melyek a tavaszi erdősítési idő rövidségéről hallhatók.

Ezen eljárással Kožešnik gyakran június közepéig erdősített még teljesen téli nyugvásban levő csemetékkal, s még ezen időponton túl is lehetséges volna erdősíteni, ha tapasztalás szerint a későbbi erdősítések nem volnának hátrányosak a miatt, hogy a tenyészidő igen megrövidül, a növekvés tehát csekély lesz s az új hajtások pedig nem fásodnak meg őszig.

Eljárása a következő. A csemetéket lehetőleg korán tavasszal kiemelteti és a gyökerekhez tapadó földtől óvatos rázással megtisztíttatja, mely miveletnél főgondját arra fordítja, hogy a gyökerek sértetlenek maradjanak. Az így kiemelt csemetéket előzetesen e célra készült hóvermekben (lásd az ábrát) helyezi el.

A vetőkertnek vagy az erdősítendő területnek közelében,

még pedig lehetőleg északi fekvésben és álló erdő árnyékában, $1\frac{1}{2}$ — 2 m mély gödröt keresünk, vagy készítettünk. Ezt a gödröt $0\cdot8$ — $1\cdot2\text{ m}$ -nyire rétegenként letaposott hóval töltjük meg, melyre néhány *cm* vastagon apró fenyőgalyréteget rakunk, erre pedig 3 — 5 cm vastagon üde, de nem nedves földet szórunk. Erre a földrétegre fektetjük a csemetéket, melyeknek gyökereit újból néhány *cm*-nyi földréteggel beborítjuk; erre újból fenyőgalyat rakunk, az egész verem fölé pedig rudakból és fenyőgalyból köröskörül zárt, sűrű fedelet készítünk. A víz elvezetése végett lejtős helyen kiárkot kell huzni.

Az eként elvermelt csemetékben — a hideg miatt — nem indul meg korán a nedvkeringés, úgy, hogy velük legalább is június közepéig a sikernek minden kockáztatása nélkül erdősíthetünk.

Ily módon elvermelt csemeték használata esetén szárazság miatt az erdősítésnek nem kell szünetelnie; hosszú ideig erdősíthetvén, kevés munkás is sokat végezhet s a május közepén 2—3 hétig még a saját mezei munkájából visszatért cselédség is felhasználható.

Kožešnik az eljárást meggyőzően ajánlja s csupán a gyökerek kimélését, sértetlenségét hangsúlyozza, a mi különben minden ültetés sikerének egyik főbb alapfeltétele.

Honunkban a besztercebányai m. kir. erdőigazgatóság már elrendelte, hogy kerületében a csemeték ilyenmő elvermelésével kísérleteket tegyenek s ott nekem is alkalmam volt április hónap utolsó napjaiban — a midőn a csemetekertekben már erősen duzzadtak a rügyek — a hóvermekben még teljesen téli álomban lévő csemetéket látni. A kísérlet sikeréről az ottani szaktársak egyike talán lesz szives annak idején tapasztalatait közölni.*)

(Közli: *Bund* Károly.)

Vidéki levél.

(Az ákác-pajzstetűnek tömeges fellépése Tata környékén. — A május 6-diki tavaszi fagy.)

Tatán, 1894. május 25.

Tekintes szerkesztőség! Az ákác-pajzstetvek, melyek első fellépte — ha jól emlékszem — 1889. évben ejtette aggodalomba szakközönségünket, sajnos! vidékünk ákáczo-sait is ellepték. Mióta e rovar tömeges elszaporodása az

*) Igen szivesen fogadnók az értesítést, s ha megkapjuk, helyet engedünk számára. Szerk.